

Partnerzy raportu

Deloitte.

SGH

Przyszłość pod znakiem ESG

Współpraca i standaryzacja
podstawą zrównoważonych finansów

Wydawcy raportu

Centrum Procesów Bankowych i Informacji
cpb.pl

BANK
MIEŚCZNIK FINANSOWY

BANK.PL

**Przyszłość pod znakiem ESG.
Współpraca i standaryzacja podstawą zrównoważonych finansów.**

Raport przygotowany przez
Centrum Procesów Bankowych i Informacji

© Copyright by Centrum Procesów Bankowych i Informacji

Centrum Procesów Bankowych i Informacji
cpb.pl

Partnerzy raportu:

Biuro Informacji Kredytowej S.A.
Deloitte
SGH

Warszawa, grudzień 2023
Wydawnictwo Centrum Procesów Bankowych i Informacji

Spis treści

Wprowadzenie	5
Kluczowa rola sektora finansowego w obliczu wyzwań z obszaru ESG	7
Stan zaawansowania i wyzwania w zakresie ujawnień taksonomicznych instytucji finansowych i niefinansowych w Polsce i w Europie	11
Platforma ESG BIK – nowy standard dla informacji niefinansowych	16

BANK.PL

PORTAL FINANSOWY

*O bankowości
warto wiedzieć
więcej!*

Wprowadzenie

Karol Móravski
REDAKTOR PROWADZĄCY
„MIESIĘCZNIK FINANSOWY BANK”

FOT. MF BANK

Raportowanie zrównoważonego rozwoju stanowi całkiem nowy element procesu analizy ryzyka w gospodarce. Już od początków cywilizacji ludzkość zdawała sobie sprawę, że sukces przedsięwzięć gospodarczych determinowany jest w równym stopniu przez wskaźniki stricte ekonomiczne, co kryteria z obszaru środowiskowego czy społecznego, które nierzadko stanowiły czynnik przesądzający o wyborze określonego segmentu produkcji rolnej, a później przemysłowej przez całe społeczeństwa.

Warto tu wspomnieć choćby gospodarkę rolną starożytnego Egiptu, której funkcjonowanie było ściśle powiązane z wylęgami Nilu, czy – w bliższych nam realiach

zarówno geograficznych, jak i czasowych – źródło potęgi Rzeczypospolitej Obojga Narodów, która mogła stać się spichlerzem Europy jedynie dzięki połączeniu niezwykle żyznych gleb i sprzyjającego klimatu. Aż do rozkwitu epoki przemysłowej owa współzależność dostrzegana była głównie jednokierunkowo, jako wpływ czynników środowiskowych na funkcjonowanie społeczności ludzkich, dopiero rosnące uprzemysłowienie wraz z jego dostrzegalnymi, negatywnymi konsekwencjami dla całego otoczenia, łącznie z degradacją przyrody i przyczynieniem się do powstawania szeregu chorób cywilizacyjnych, uświadomiło, iż relacja ta może oddziaływać, i faktycznie oddziałuje także i w drugą stronę. →

Dotyczy to również relacji społecznych i odpowiedzialnego podejścia pracodawców względem ludzi, świadczących dla nich pracę, choć w tym przypadku świadomość nadużyć rodziła się znacznie wcześniej niż w sferze ekologicznej, a jej przejawy można dostrzec na przestrzeni wieków w kolejnych protestach, poczynając od powstania Spartakusa poprzez bunt chłopskie aż po Wielką Rewolucję Francuską czy działania ruchów robotniczych w II połowie XIX stulecia. Dopiero jednak ostatnie dekady zaowocowały wypracowaniem kompleksowych zasad społecznej odpowiedzialności biznesu, uwzględniających nie tylko poprawne relacje na linii pracodawca-zatrudnieni, ale również oddziaływanie przedsięwzięć gospodarczych na lokalną społeczność i środowisko czy też kwestię dostępności, szczególnie dla osób z niepełnosprawnościami. Stąd zrodziło się pojęcie ESG, które obejmuje trzy zasadnicze kierunki odpowiedzialności w biznesie – obok środowiskowego (E) i społecznego (S), dotyczy również transparentnego i wolnego od ryzyk korupcyjnych ładu korporacyjnego (G).

Czynniki ESG w coraz większym stopniu determinują funkcjonowanie zarówno poszczególnych podmiotów, jak i całych gospodarek. Nabierają one znaczenia szczególnie w obliczu pozyskiwania finansowania zewnętrznego, gdzie dostawca pieniądza, obok tradycyjnych kryteriów oceny kredytobiorcy, coraz częściej uwzględnia środowiskowe i społeczne ryzyka, związane z realizacją danego przedsięwzięcia, jak również wpływ czynników ESG (np. gwałtownych i nieprzewidywalnych zjawisk pogodowych) na ryzyko związane z powodzeniem finansowanej inwestycji.

Poważnym wyzwaniem zarówno w samej ocenie ryzyka, jak i raportowaniu czynników niefinansowych (obowiązek ten na gruncie europejskim wprowadziła dyrektywa 2014/95/WE dotycząca ujawniania informacji niefinan-

sowych, tzw. NFRD), jest trudno mierzalny charakter wielu kryteriów zarówno środowiskowych, jak i w szczególności społecznych. Znacznie łatwiej analizować liczby bezwzględne, na których opierają się klasyczne wskaźniki finansowe, aniżeli w obiektywnych sposób zestawień raporty, dotyczące oddziaływania podobnych przedsięwzięć na otoczenie. To zaś z jednej strony utrudnia rzetelną ocenę ryzyka w tym aspekcie, równoległe zaś może stanowić przesłankę dla sztucznego podwyższania wskaźników ESG przez ubiegających się o finansowanie, co w wymiarze środowiskowym nosi nazwę *greenwashingu*.

Równocześnie to właśnie banki mogą mieć największy wpływ na upowszechnienie idei odpowiedzialnego biznesu w praktyce, przez właściwie realizowaną politykę kredytową, uwzględniającą również czynniki ESG. Chcąc ułatwić wypracowanie spójnych i jednolitych reguł w tym zakresie przez poszczególne państwa członkowskie, jak również objąć obowiązkiem raportowania niefinansowego większy niż dotychczas zakres podmiotów, w roku 2022 uchwalono tzw. dyrektywę CSRD w sprawie Sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, która ma zacząć obowiązywać już w roku 2024. Jej kluczowym elementem są Jednolite Europejskie Standardy Raportowania Zrównoważonego Rozwoju, które z pewnością przysłużą się do usprawnienia sprawozdawczości w tym kluczowym obszarze.

Perspektywy dla rozwoju sprawozdawczości niefinansowej w Polsce i Europie, w tym aktualny stan prac nad regulacjami unijnymi i przegląd efektów dotychczas obowiązujących zasad, stanowi jeden z głównych wątków niniejszego opracowania. Wnioski na ten temat przedstawiają eksperci Deloitte, bazując na najświeższych analizach. W opracowaniu nie zabrakło odniesienia do roli sektora bankowego w kształtowaniu właściwych postaw w gospodarce i znaczenia, jakie w tych działaniach może przynieść właściwie rozumiana sprawozdawczość – kwestii tej przyjrzała się pracownica nauki warszawskiej Szkoły Głównej Handlowej. Powstająca właśnie Platforma BIK ESG, której prezentację również zamieszczamy w naszym raporcie, to przykład sektorowego uregulowania tematów z tej dziedziny. Ułatwia ona instytucjom obowiązującym raportowanie niefinansowe, zaś podmiotom sektora finansowego monitorowanie wskaźników zrównoważonego rozwoju poszczególnych firm, ubiegających się o finansowanie, jak i całych segmentów rynku.

Zapraszamy do lektury!

Kluczowa rola sektora finansowego w obliczu wyzwań z obszaru ESG

ESG oznacza zupełnie nowe podejście do zrównoważonego rozwoju, a zarazem koncepcję biznesu, w której środowisko naturalne, społeczeństwo i ład korporacyjny muszą w spójny sposób stanowić motor napędowy rozwoju firmy, podczas gdy determinantę stanowią względy ekonomiczne. Coraz więcej podmiotów zaczyna postrzegać zrównoważony rozwój nie tylko jako koszt, w założeniach ESG dostrzegając sposób na poprawę efektywności działania oraz zwiększenia własnej konkurencyjności.

Piotr Glen
KIEROWNIK ZESPOŁU
ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU I ESG
SZKOŁA GŁÓWNA HANDLOWA
W WARSZAWIE

SGH

O jakości przedsiębiorstw świadczą nie tylko ich dane finansowe

Idea ESG zakłada, że każda firma w swej działalności powinna uwzględniać nie tylko swój interes ekonomiczny. Równie ważne są korzyści, jakie z jej funkcjonowania mogą odnieść pracownicy, społeczność lokalna i środowisko naturalne. Kryteria ESG mają coraz większe znaczenie, także na rynku finansowym. Spółki, które chcą pozyskiwać długoterminowych inwestorów powinny postawić na zrównoważony rozwój i rzetelne raportowanie danych pozafinansowych. Raporty ESG stanowią

bowiem dla interesariuszy firmy znakomite źródło informacji o jej kondycji, planie rozwoju i wpływie na kwestie pracownicze. Dlatego też uwzględnienie czynników ESG docelowo zmniejsza ryzyko inwestycji.

Wśród spółek nadal niska jest świadomość wymagań w obszarze ryzyka związanego ze zmianą klimatu, które ma coraz większe znaczenie dla inwestorów i dotyczyć będzie zarówno raportowania niefinansowego, jak i sprawozdania finansowego. Przed polskim biznesem stoją kluczowe wyzwania, należą do nich działania na rzecz neutralności klimatycznej →

oraz nowe wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące raportowania niefinansowego w zakresie kwestii ESG. Należy zadać sobie pytanie, czy polski biznes jest gotów sprostać tym wyzwaniom? Czy potrafi on podjąć strukturalne, zarządcze i, dodajmy, kosztowne na początkowym etapie działania naprawcze na rzecz klimatu?

Nie dostrzegamy tego, że świat stoi na granicy destabilizacji gospodarczej, co ma ścisły związek z katastrofą klimatyczną. Jeśli nie będziemy w szybkim tempie zmierzać w kierunku neutralności klimatycznej, nie będziemy w stanie powstrzymać fatalnych skutków tego zjawiska. Wielka odpowiedzialność spoczywa zatem na biznesie, który w dużej mierze przyczynia się do destabilizacji klimatu.

Warto dodać, że przed nami jeszcze jedno wyzwanie – nowe wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące raportowania niefinansowego w zakresie kwestii ESG. Firmy będą zobligowane do rzetelnego ujawniania informacji odnośnie m.in. emisji CO₂ w ramach całego łańcucha wartości czy wpływu ryzyk klimatycznych na swój model biznesowy. Do tej pory niewiele z nich uwzględniało w swoich raportach takie parametry. Nieumiejętność zmierzenia danych ESG, nierzetelne raportowanie tych danych lub, co gorsza, brak informowania może spowodować, że dana firma po prostu wypadnie z łańcucha wartości, nawet jeśli do tej pory z powodzeniem prowadziła działalność. Warto zatem, aby polski biznes już dziś odpowiedział sobie na pytanie, czy jest gotów zmierzyć się z tymi wyzwaniami.

Nowe reguły raportowania niefinansowego

Sektor bankowy i finansowy odgrywają absolutnie kluczową rolę w kształtowaniu globalnej gospodarki. W obliczu rosnącego znaczenia kwestii zrównoważonego rozwoju, ESG stało się centralnym punktem dyskusji. Te trzy litery od wielu miesięcy odmienia się przez wszystkie możliwe przypadki. W kontekście sektora finansowego nabierają one szczególnego znaczenia. To sektor finansowy odegra kluczową rolę i będzie współodpowiedzialny za to czy polski biznes, w ramach swoich łańcuchów dostaw, możliwie bezboleśnie poradzi sobie z wszechobecnym ESG i wyzwaniami – szczególnie w zakresie sprawozdawczości niefinansowej.

Unijne prawodawstwo w zakresie raportowania kwestii zrównoważonego rozwoju zainicjowała Dyrektywa NFRD dotycząca raportowania kwestii niefinansowych (Non Financial Reporting

Directive – NFRD) z 2014 r. Po krótkim czasie okazało się, że jej zapisy są zdecydowanie niewystarczające. Obowiązkiem sprawozdawczym objęto zbyt małą grupę firm, a zapisy regulacji były na dużym poziomie ogólności. Ten fakt, w połączeniu z brakiem obowiązkowej weryfikacji zewnętrznej spowodowały, że duża grupa firm zdecydowała się na wypełnienie obowiązków na poziomie podstawowym, publikując jedynie minimalny wymagany zakres danych. Dlatego też NFRD zastąpiona została znacznie bardziej wymagającą Dyrektywą dotyczącą raportowania kwestii zrównoważonego rozwoju (Corporate Sustainability Reporting Directive – CSRD), przyjętą w grudniu 2022 r. Z dyrektywą ściśle powiązane są standardy raportowania zagadnień zrównoważonego rozwoju (European Sustainability Reporting Standards – ESRS), które zawierają bardzo szczegółowy zakres ujawnień jakościowych i ilościowych.

W rozwoju całego procesu raportowania niefinansowego nie sposób nie wspomnieć, że w 2019 r. przyjęte zostało Rozporządzenie w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Sustainable Finance Disclosure Regulation – SFDR). Choć zapisy SFDR dotyczą sektora usług finansowych, to nie ma wątpliwości, że wspierają rozwój zrównoważonych inwestycji, a pośrednio przekładają się na konieczność ujawniania określonych danych przez podmioty spoza sektora finansowego.

Równowaga pomiędzy zyskami a zrównoważonym rozwojem to podstawa

Sektor bankowy odgrywa istotną rolę w finansowaniu projektów mających pozytywny wpływ na środowisko, niemniej zwiększające się ryzyko związane z klimatem oraz wymogi dotyczące przejścia na gospodarkę niskoemisyjną stawiają przed bankami kolejne wyzwania. Istotnym obszarem ujawnień ESG są te dotyczące kwestii klimatycznych. Dane dotyczące wpływu na klimat i podejmowanych działań na rzecz łagodzenia jego zmian oraz adaptacji do tych zmian są oczekiwane coraz częściej zarówno przez instytucje finansowe, jak i partnerów biznesowych w ramach całego łańcucha dostaw, podczas gdy zakres i jakość ujawnień w tym zakresie jest niewystarczająca.

W dalszej kolejności integralną częścią działań banków staje się wspieranie społeczności lokalnych, walka z nierównościami społecznymi oraz zapewnianie sprawiedliwości społecznej. Wreszcie w kontekście zarządzania, sektor bankowy stawia sobie coraz wyższe standardy związane z zasadami etycznego biznesu, integrując zasady ESG w swoje struktury zarządzania, w tym procesy podejmowania decyzji inwestycyjnych. W miarę jak sektor bankowy staje w obliczu coraz większej presji ze strony inwestorów, klientów oraz regulacji dotyczących ESG, kluczowe jest zidentyfikowanie głównych wyzwań. Bardzo ważne jest określić jakie trudności sektor musi pokonać, aby skutecznie wdrożyć imperatyw ESG oraz jakie realne korzyści płyną ze zrównoważonych praktyk finansowych, nie tylko dla sektora finansowego, ale całej gospodarki. Sektor bankowy i finansowy musi działać jako katalizator zmiany w kierunku bardziej zrównoważonej przyszłości. Poprzez skuteczne integrowanie

Fot. Katalwin/stock.adobe.com

zasad ESG w swoje operacje, te instytucje nie tylko spełniają oczekiwania społeczne, ale także stają się bardziej odporne na ryzyko. Kluczowe jest bowiem dążenie do równowagi pomiędzy zyskami a zrównoważonym rozwojem, tworzące model biznesowy, który przynosi korzyści nie tylko dzisiaj, ale także przyszłym pokoleniom.

Podwójna analiza istotności – czemu to takie ważne?

Nie sposób pominąć szereg ryzyk związanych z wdrażaniem koncepcji ESG. Ocena zgodności działania podmiotów z imperatywem zrównoważonego rozwoju ma poważne konsekwencje, wpływa bowiem na wartość rynkową spółki, na jej postrzeganie przez różne grupy interesariuszy, wśród których są inwestorzy i wierzyciele, kontrahenci i klienci. Podejmując decyzję o inwestowaniu w dany podmiot, zawieraniu konkretnych kontraktów handlowych, czy też udostępnieniu źródła finansowania, interesariusze ci oceniać będą właśnie obszary niefinansowe w ścisłym powiązaniu ze wskaźnikami finansowymi. W tej ocenie bardzo ważne będzie dokonanie podwójnej analizy istotności (double materiality).

Badanie istotności jest absolutną podstawą do zrozumienia funkcjonowania danej firmy i jej relacji z otoczeniem i interesariuszami. Zgodnie z przyjętą dyrektywą CSRD dotyczącą raportowania zrównoważonego rozwoju oraz przyjętymi wymogami ESRS, dokonanie analizy podwójnej istotności jest również punktem wyjścia do określenia kluczowych obszarów sprawozdawczych, które należy ująć w raporcie zrównoważonego rozwoju zgodnie z wymogami regulatora. Analiza podwójnej istotności łączy bowiem dwie perspektywy: istotność finansową (financial materiality) oraz istotność oddziaływania (impact materiality). Należy zatem dokonać identyfikacji oddziaływań danego podmiotu na otoczenie zewnętrzne, w tym na społeczeństwo i środowisko oraz należy ocenić jak kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem wpływają lub mogą wpłynąć na sytuację finansową firmy.

To sprawia, iż myślenie przez pryzmat ESG staje się integralną częścią każdego procesu podejmowanego w organizacji, szczególnie w sektorze finansowym. Powoduje to, że wyjątkową rolę do odegrania w tym przypadku ma sektor finansowy, którego zadaniem jest zapewnienie możliwości i narzędzi finansowych w zakresie wsparcia transformacji gospodarczej, a także przesunięcie strumieni finansowania na inwestycje i działalność wspierającą realizację Celów Zrównoważonego Rozwoju. Należy podkreślić, że czynniki środowiskowe, społeczne i zarządzania coraz szerzej włączane są przez giełdy papierów wartościowych do infrastruktury publicznego rynku kapitałowego. Doskonałym przykładem tego jest liczba giełd z pisemnymi wytycznymi dotyczącymi ujawniania informacji ESG przez emitentów, która wzrosła z zaledwie 13 w 2015 r. do 63 na koniec 2021 r., obejmując nie tylko główne parkiety europejskie, ale także giełdy papierów wartościowych w krajach Europy Środkowo-Wschodniej.

Rola sektora finansowego w kreowaniu odpowiedzialnych postaw

Na całość wyzwań stojących przed sektorem finansowym w kontekście imperatywu ESG należy spojrzeć szerzej, bardziej holistycznie. Wyzwania w obszarze zrównoważonego rozwoju, o których mowa, istnieją od wielu lat, ale dziś mówimy o dyskursie mainstreamowym. →

Przechodzimy od dobrowolnej transformacji do obowiązkowych dyrektyw i uregulowań. Jednak dyrektywy same w sobie nie rozwiążą wszelkich problemów, a świat biznesu, w którym żyjemy nie stanie się – jak za dotknięciem czarodziejskiej różdżki – w pełni zrównoważony. Autonomiczne poczucie odpowiedzialności biznesu, szczególnie sektora finansowego, jest bowiem kluczowe dla transformacji świata. Bez tego elementu, absolutnie dominującego u swych podstaw, wszelkie dyrektywy i prawne uregulowania nie rozwiążą problemu. Mogą one być elementem mistyfikacji, iluzji czy listkiem figowym dla pozorowanych zmian. Przede wszystkim potrzebna jest świadomość roli biznesu, roli sektora bankowego i szerzej – finansowego, w całym ekosystemie świata.

Branża finansowa ma w tym całym procesie wpływ przeolbrzymi. Trudno znaleźć inną branżę, która ma tak duży impact na świat. Z jednej strony mówimy o tej branży finansowej działającej w sferze finansowania biznesu przez „zielone” produkty, czy twarde wymagania sprawozdawcze stawiane klientom. Z drugiej strony, w zakresie świata konsumenckiego w sektorze finansowym. Wpływ branży na życie przeciętnego człowieka jest olbrzymi. Instytucje finansowe mogą – dosłownie – złać życie człowieka oferując mu produkt wadliwy bądź też sprzedając swe usługi w sposób nieodpowiedzialny, nieadekwatny do potrzeb i możliwości danego klienta, co w języku prawnym określane jest mianem missellingu. Takie nieuczciwe praktyki rynkowe mogą generować negatywne konsekwencje dla kondycji finansowej gospodarstwa domowego, nie mówiąc nawet o obniżaniu zaufania do podmiotów, działających na tym rynku.

Jednak wpływ branży finansowej może być też ze wszech miar pozytywny, jak choćby wówczas, kiedy to kredyt bankowy umożliwia realizację celów: czy to własnych marzeń, czy rozwoju osobistego, zaś polisa ubezpieczeniowa pozwala nam chronić nasz majątek czy też czuć się spokojnie na wakacyjnym wyjeździe. Ten możliwy impact, zarówno pozytywny, jak i negatywny, jest zatem nie do przecenienia, a materia bardzo delikatna. Jeśli zachowamy się wobec klienta nieodpowiedzialnie finansowo to skutki mogą być fatalne, ale w drugą stronę działając w sposób odpowiedzialny, zrównoważony i etyczny możemy osiągnąć efekt motyla, w najlepszym tego znaczeniu.

Wielkie wyzwanie edukacyjne, nie tylko dla banków

Przed sektorem finansowym, ale i szkolnictwem wyższym ogromne wyzwanie edukacyjne, aby przygotować polski biznes na wyzwania związane ze zrównoważonym rozwojem. Edukacja w zakresie strategii ESG, zrównoważonego inwestowania oraz raportowania kwestii niefinansowych jest obecnie kluczowa z punktu widzenia biznesu, społeczności lokalnych i środowiska. Edukacja w zakresie zrównoważonego rozwoju, a szczególnie edukacja klimatyczna wpisuje się ściśle w misję uczelni, w których podkreśla się konieczność odpowiedzi na współczesne wyzwania cywilizacyjne. Absolwent uczelni powinien być gotów do wypełniania zobowiązań społecznych i współorganizowania działalności np. na rzecz klimatu jako fundamentalnego wyzwania cywilizacyjnego. Kompetencje społeczne są również bardzo pożądane w kształceniu absolwentów szkół wyższych, przyszłych liderów zmian.

Uniwersytety mają do odegrania kluczową rolę w edukacji w obszarze zrównoważonego rozwoju, ale złożony i wieloaspektowy charakter tego zagadnienia stawia wyzwania dla tradycyjnego funkcjonowania instytucji. Chociaż w programach nauczania jest coraz więcej prac i badań związanych ze zrównoważonym rozwojem i kwestiami klimatycznymi w kampusach, istnieje potrzeba bardziej holistycznego zrozumienia form wpływu, jaki uniwersytety mają na społeczeństwo i środowisko. Rola uczelni w tym zakresie jest o tyle istotna, że powinny one uczestniczyć w rozwiązywaniu problemów związanych z obecnymi wyzwaniami w ramach szeroko rozumianego ekosystemu, obejmującego różnych interesariuszy, a także kształcić i kształtować liderów, którzy podejmą taką działalność w przyszłości. Obecna rola szkół wyższych jest kluczowa w tworzeniu przyszłości opartej na koncepcji zrównoważonego rozwoju, a inicjowanie debat nad ważnymi kwestiami społecznymi to dla uczelni absolutny obowiązek.

Najważniejsze jest wewnętrzne przekonanie, że zrównoważony rozwój ma sens. Pewność, że przynosi on korzyści wszystkim – klientom, firmom, bankom, przeciętnemu człowiekowi, wreszcie światu. Może to pieśń przyszłości i stan idealny, ale należy dążyć do tego, aby już od dziecka zaszczepiać w pełni zrównoważone życie. Z poszanowaniem drugiego człowieka, jego praw, z poszanowaniem partnera biznesowego, czy wreszcie z poszanowaniem środowiska. To jest prawdziwe wyzwanie. Aby o zrównoważonym rozwoju nie mówić ad hoc, czy w sytuacji, gdy jest nagła potrzeba wynikająca np. z nowych regulacji prawnych. Ważne, aby zrównoważony rozwój stał się prawdziwą częścią naszego życia, świadomie podejmowanych decyzji, wyborów – także tych finansowych. Aby zaszczepiać go w każdym człowieku od najmłodszych lat. Wtedy zrównoważone życie będzie naturalnym wyborem, tym właściwym. W dalszej perspektywie taki człowiek będzie działać w zrównoważony sposób w każdej dziedzinie życia, zarówno w życiu osobistym, rodzinnym, zawodowym, czy spędzając czas na łonie natury i podejmując życiowe wybory jako jednostka. Z holistycznego punktu widzenia rola sektora bankowego, i szerzej finansowego, jest w tej materii kluczowa. •

Stan zaawansowania i wyzwania w zakresie ujawnień taksonomicznych instytucji finansowych i niefinansowych w Polsce i w Europie

Taksonomia UE jest pierwszą próbą stworzenia jednolitej klasyfikacji działalności zrównoważonych środowiskowo. Została opracowana w ramach Zielonego Ładu UE po to, aby przekierować inwestycje na bardziej zrównoważone działania i projekty, dostosowując je do celów Unii Europejskiej w zakresie klimatu i energii na 2030 r. Ostatecznie dzięki Taksonomii UE inwestorzy będą mieli łatwiej dostępne i porównywalne informacje na temat zrównoważonej działalności przedsiębiorstw i będą mogli umożliwić im dalsze inwestycje w ten obszar.

Fot. Deloitte

Marta Górecka
STARSZY MENEDŻER
ZESPÓŁ DS. ZRÓWNOWAŻONEGO
ROZWOJU

Fot. Deloitte

Anna Bryła
STARSZY KONSULTANT
ZESPÓŁ DS. ZRÓWNOWAŻONEGO
ROZWOJU

Deloitte.

Regulacje wymagają od dużych przedsiębiorstw finansowych i niefinansowych, na których ciąży obowiązek publikacji oświadczenia na temat informacji niefinansowych zgodnie z wymogami NFRD (a w przyszłości CSRD), ujawnienia informacji w jaki sposób i w jakim stopniu ich działalność jest zgodna z Taksonomią. W pierwszej kolejności wdrożono techniczne kryteria kwalifikacji w odniesieniu do dwóch z sześciu celów środowiskowych (łagodzenie zmian klimatu i adaptacja do zmian klimatu), co pozwoliło przedsiębiorstwom, inwestorom, pożyczkodawcom i decydom na określenie spójnych i transparentnych definicji oraz zakresu działalności gospodarczej, którą można uznać za zrównoważoną środowiskowo. Jednocześnie, 21 listopada 2023 r. zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE akty delegowane obejmujące →

Wykr. 1. Analiza ujawnień taksonomicznych 137 polskich spółek giełdowych

Źródło: Deloitte

techniczne kryteria kwalifikacji dla pozostałych czterech celów środowiskowych, rozszerzając katalog działalności taksonomicznych mogących zostać poddanych analizie.

Taksonomia UE i instytucje finansowe

Sektor finansowy ma ogromny wpływ na transformację podmiotów niefinansowych w stronę zrównoważonego rozwoju poprzez udzielanie im stosownego finansowania na projekty dostosowane do wymogów Taksonomii UE. Podmioty finansowe są zobowiązane ujawniać informacje o działalności zgodnej z Taksonomią UE w ramach swojego portfela kredytowego – Green Asset Ratio (GAR) oraz Banking Book Taxonomy Alignment Ratio (BTAR). Od stycznia 2022 r. do grudnia 2023 r. obowiązkowi podlegał jedynie udział procentowy w aktywach ogółem ekspozycji wobec działalności gospodarczej niekwalifikującej się do Taksonomii i działalności gospodarczej kwalifikującej się do Taksonomii. Od 2024 r., banki będą już zobowiązane do publikacji pełnych raportów taksonomicznych, ukazujących ekspozycję wobec działalności gospodarczej niekwalifikują-

cej się do taksonomii i działalności gospodarczej kwalifikującej się do taksonomii (uwzględniając sześć celów środowiskowych) oraz ekspozycji wobec działalności zgodnej z taksonomią, wraz z wskaźnikiem zielonych aktywów GAR (uwzględniając dwa pierwsze cele środowiskowe). Od 2026 r. raporty taksonomiczne banków mają uwzględniać także informacje dotyczące usług innych niż udzielanie pożyczek, tzn. opłat i prowizji oraz danych dotyczących portfela handlowego. Kluczowym wyzwaniem w wypełnianiu nowych obowiązków będzie pozyskiwanie, przetwarzanie i raportowanie danych uzyskanych od klientów. Czy zatem banki posiadają odpowiednie, aktualne i rzetelne dane do przygotowania swoich raportów taksonomicznych? I jak wychodzi im przygotowywanie własnych ujawnień?

Przegląd obowiązkowych ujawnień taksonomicznych przedsiębiorstw za rok 2022 – przedsiębiorstwa niefinansowe

W 2023 eksperci Deloitte przeprowadzili szczegółową analizę ujawnień taksonomicznych 137 polskich spółek giełdowych¹, szukając odpowiedzi na pytania:

1 https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/pl/Documents/Reports/pl_Raport_Podsumowanie-przeglądu-obowiązkowych-ujawnień-taksonomicznych-przedsiębiorstw-za-rok-2022.pdf

Fot. Summit Art Creations/stock.adobe.com

- Jak wyglądają ujawnienia za rok 2022 dotyczące dwóch z sześciu celów środowiskowych (łagodzenie skutków zmian klimatycznych oraz adaptacji do zmian klimatycznych)?
- Jak spółki poradziły sobie z pełnym zakresem zgodności z taksonomią uwzględniającym np. analizę minimalnych gwarancji oraz ocenę ryzyk klimatycznych?
- Jakie było podejście spółek w zakresie raportowania wskaźników KPI oraz informacji kontekstowych za rok 2022?
- Z jakimi wyzwaniami mierzyły się spółki w zakresie raportowania obrotu, nakładów inwestycyjnych oraz wydatków operacyjnych?
- Jakie wyzwania stoją przed spółkami w kontekście kolejnego roku i obowiązków ujawnień za rok 2023?

Chociaż można stwierdzić, iż opublikowane ujawnienia taksonomiczne za rok 2022 zostały przygotowane w sposób zadowalający, to ujawnienia, które bezsprzecznie odpowiedziały na wszystkie wymogi występowały w analizie w mniejszości. Stosunkowo spory odsetek raportów przedsiębiorstw niefinansowych (14%) nie odniósł się do tych ujawnień w żaden sposób, co wiąże się z niespełnieniem przez nie obowiązków sprawozdawczych.

Przedsiębiorstwa w dalszym ciągu stoją przed wieloma wyzwaniami, które wynikają nie tylko z nowego wymogu dla przedsię-

biorstw niefinansowych raportowania udziału działalności zgodnej z taksonomią w odniesieniu do ich obrotu, nakładów inwestycyjnych (CapEx) i kosztów operacyjnych (OpEx) – oprócz danych kwalifikujących się do taksonomii – ale głównie z trudności w interpretacji kryteriów oraz gromadzeniu potrzebnych danych.

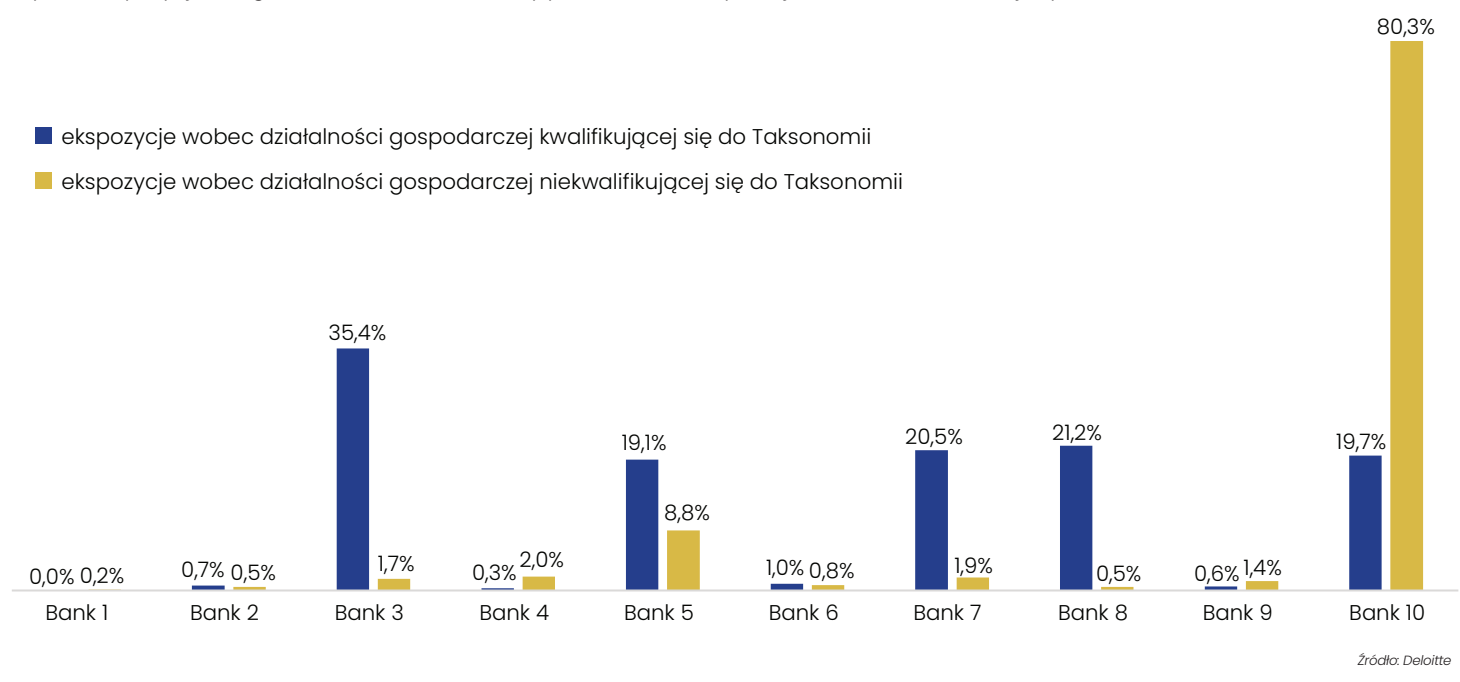
Podczas dodatkowego przeglądu danych ujawnianych przez przedsiębiorstwa podlegające pod ten obowiązek zgodnie z NFRD, który przygotowaliśmy we wrześniu 2023 r. na potrzeby projektu Platformy ESG BIK zidentyfikowaliśmy np. następujące wyzwania mające wpływ na proces gromadzenia danych:

- Raportowane przez spółki dane taksonomiczne są często niespójne i nie odpowiadają wymogom wskazanym przez regulatora.
- Część spółek nie wykorzystuje wzoru tabel wskazanego przez regulatora, ale własne, uproszczone tabele ujawnień, które obejmują ograniczony zakres danych. Jednocześnie, większość spółek nie opublikowała tabeli ujawnień w zakresie ekspozycji na działalność związaną z energią jądrową i gazem ziemnym
- Część spółek raportuje działalności taksonomiczne w oparciu o kody NACE bez uwzględnienia nazwy działalności wskazanej w Taksonomii. Dodatkowo wskazywane są nazwy działalności nie odpowiadające tym wskazanym w akcie delegowanym.
- Zidentyfikowano wiele nieprawidłowości w wypełnianych tabelach, jak np. brak oznaczenia celu środowiskowego lub usunięcie kolumny z wymogiem minimalnych gwarancji.
- Znaczna część spółek nie odnosi się do analizy fizycznych ryzyk klimatycznych o czym więcej również w ramach dodatkowego badania Deloitte².

Nie ulega wątpliwości, że przedsiębiorstwa są we wstępnej fazie dostosowania organizacji do wypełniania obowiązków wynikających z ujawnień taksonomicznych. Widoczna jest również potrzeba wsparcia podmiotów na polskim rynku w zrozumieniu kwestii zakresu raportowania oraz podejścia do analizy prowadzonych działalności pod kątem Taksonomii. →

2 <https://www2.deloitte.com/pl/pl/pages/zarzadzania-procesami-i-strategiczne/articles/Ujawnienia-dotyczace-klimatu-w-raportach-polskich-spolek-gieldowych.html>

Wykr. 2. Ekspozycje uwzględniane w zakresie oceny pod kątem identyfikacji działalności kwalifikujących się do Taksonomii

Przegląd obowiązkowych ujawnień taksonomicznych przedsiębiorstw

za rok 2022 – przedsiębiorstwa finansowe

We wspomnianej analizie³ ujawnień taksonomicznych polskich spółek giełdowych przeanalizowaliśmy także ujawnienia 10 instytucji kredytowych. Poziom ujawnień prezentowanych przez instytucje kredytowe wypełnia wymogi regulatora. Jednakże brak ujawnień dobrowolnych oraz zróżnicowane podejście do interpretacji przepisów wskazuje na początkową fazę przygotowań do pełnego okresu raportowego oraz rozpoczęcie wypracowywania podejścia rynkowego do ujawnień. Ich kształt będzie zależał także od stanu ujawnień klientów banków oraz spójności w metodologii obliczeń, bo na chwilę obecną istnieją w tym zakresie spore rozbieżności.

Zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej, instytucje kredytowe w celu określenia poziomu zgodności z Taksonomią powinny opierać się

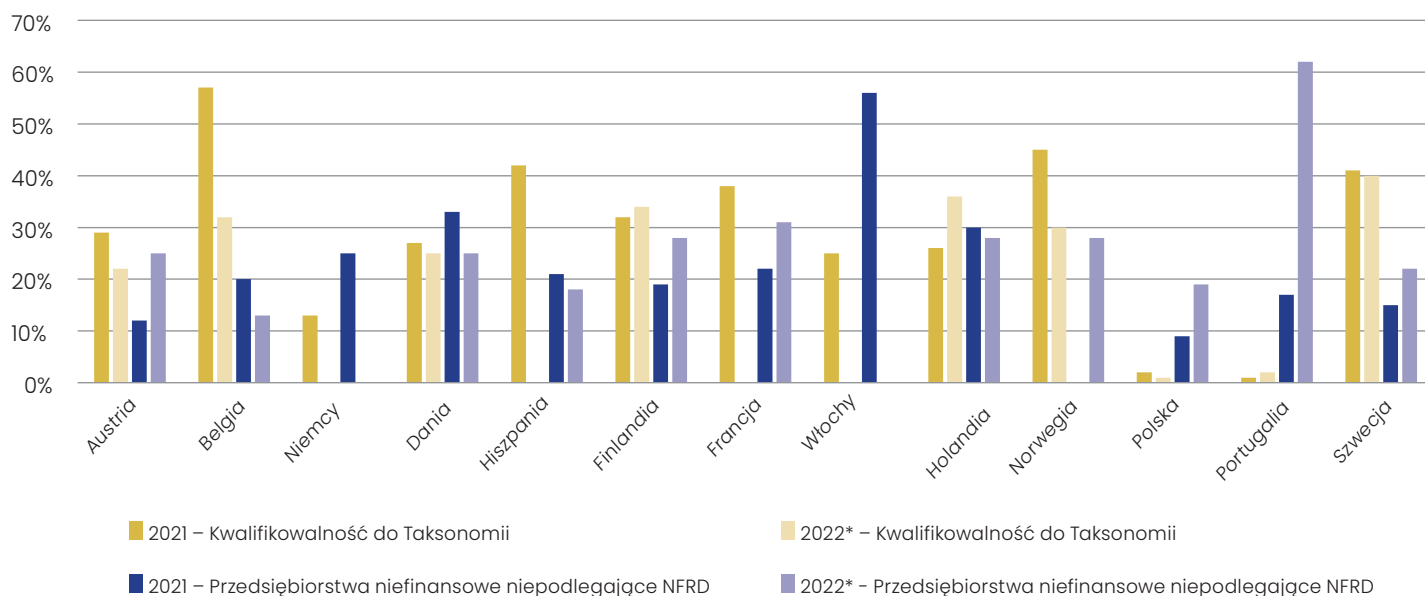
na raportowanych przez przedsiębiorstwa niefinansowe kluczowych wskaźnikach wyników dotyczących obrotu lub nakładów inwestycyjnych (CapEx). W ramach prezentowanych ujawnień, 60% instytucji kredytowych oparło je na obrocie i nakładach inwestycyjnych klientów, 20% jedynie na obrocie, a pozostałe 20% uwzględniło jedynie kwotę finansowania. Instytucje różniły się także pod kątem identyfikacji działalności kwalifikujących się do Taksonomii (część uwzględniła jedynie podmioty podlegające obowiązkowi sporządzania informacji niefinansowych zgodnie z dyrektywą NFRD, inne zarówno podmioty podlegające obowiązkowi raportowemu zgodnie z dyrektywą NFRD, a także podmioty finansowe oraz ekspozycje detaliczne). Te różnice wpływają na wartość prezentowanych wskaźników i utrudniają ich porównanie.

A jak to wygląda w skali europejskiej? Analiza ujawnień taksonomicznych banków przedstawiona w badaniu ING z 2023 r.⁴ opierała się na próbie 31 europejskich banków z 13 krajów, w tym Polski. Również w tym badaniu zidentyfikowano znaczne różnice w metodologii stosowanej do obliczania wskaźnika kwalifikowalności, co wpływa na różnice zarówno w wynikach pomiędzy jurysdykcjami, jak i bankami w kraju. Tym niemniej, pomijając różnice w obliczeniach, udział aktywów kwalifikowanych wzrósł średnio o dwa punkty procentowe w porównaniu

3 https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/pl/Documents/Reports/pl_Raport_Podsumowanie-przeglądu-obowiązkowych-ujawnień-taksonomicznych-przedsiębiorstw-za-rok-2022.pdf

4 <https://think.ing.com/articles/hold-european-taxonomy-another-year-another-disclosure-banking/>

Wykr. 3. Kwalifikowalność do Taksonomii w ujawnieniach instytucji finansowych

*Próbki ujawnień banków w ich aktywach ogółem

Źródło: ING

z ujawnieniem informacji za rok obrotowy 2021, osiągając 30% w roku obrotowym 2022. Wyciągnięcie dalszych wniosków z tych danych pozostaje trudne, jednakże wraz z rozpoczęciem w przyszłym roku raportowania przez banki zgodności z taksonomią i GAR, możemy liczyć na bardziej spójne podejście do metodologii obliczeń (a w tym lepiej porównywalne dane) oraz dalszą harmonizację standardów sprawozdawczości.

Wnioski

Obecnie sektor bankowy przygotowuje się na pierwsze ujawnienia w zakresie zgodności z Taksonomią, które znajdą się w oświadczeniach na temat informacji niefinansowych za rok 2023. Jak banki powinny przygotować się do zmiany zakresu wymogów raportowych? Jak przełożyć wymagania wobec banków na relacje z klientami w zakresie uzyskiwania wymaganych do raportowania informacji?

Nowe wymogi raportowe wiążą się z nowym podejściem do transparentności oraz poszerzonym rozumieniem roli banku. Kluczowym aspektem przygotowania się do wypełniania nowych obowiązków będą zmiany organizacyjne w celu lepszego dostosowania procesów wewnętrznych – obejmujące m.in. przygotowanie systemów oraz rozwój kompetencji personelu, a także wdrożenie wymogów taksonomii do procesu kredytowego, w tym wypracowanie podejścia do oceny spełniania technicznych kryteriów kwalifikacji oraz minimalnych gwarancji. Rozporządzenie Delegowane 2021/2178, które precyzuje obowiązki sprawozdawcze

dotyczące Taksonomii określa zakres ujawnień taksonomicznych banków oraz ich format, zatem konieczne jest zapoznanie się z zakresem informacji, jakie mają być publikowane oraz stworzenie procedur i wybór narzędzi do pozyskiwania i przetwarzania tych danych. To zadanie niełatwe. Zwłaszcza, że nie ma jednolitych form raportowania ani wypracowanych dobrych wzorców. Regulacje są rozproszone i bardzo złożone, a dane do sprawozdań reprezentują zróżnicowaną wartość jakościową. Rozwiązania tego skomplikowanego procesu podjęło się Biuro Informacji Kredytowej – angażując swoje ponad 25-letnie doświadczenie i kompetencje w zarządzaniu, wymianie i przetwarzaniu danych. Zaowocowało to budową Platformy ESG BIK, którą Biuro rozwija w partnerstwie z Deloitte i we współpracy z sektorem bankowym. To rozwiązanie do wymiany i raportowania danych może mieć decydujące znaczenie na polskim rynku finansowym. Zapewnia dostęp do bazy najbardziej aktualnych danych, a także wprowadza wspólny standard wymiany i raportowania, co znacząco ułatwi bankom realizację obowiązków regulacyjnych i podniesienie wiarygodności informacji zbieranych z portfela. •

Platforma ESG BIK – nowy standard dla informacji niefinansowych

Banki od niepamiętnych czasów pełnią funkcję krwiobiegu gospodarki. Aktualne regulacje w zakresie raportowania niefinansowego sprawiają, iż sektorowi finansowemu przypada w udziale równie istotna rola – lidera zmian w obszarze ESG. Dla banków oznacza to zarówno nowe możliwości, choćby w zakresie ograniczenia ryzyka związanego z oddziaływaniem nagłych zjawisk pogodowych na finansowane inwestycje, jak i nieznane dotąd wyzwania. Platforma ESG BIK stanowi sposób, by zminimalizować zarówno owe ryzyka, jak i zakres obowiązków natury biurokratycznej towarzyszących sprawozdawczości niefinansowej.

Fot. Murrstock/stock.adobe.com

Fot. BIK S.A.

Andrzej Zduńczyk

DYREKTOR RYNKU INSTYTUCJI
FINANSOWYCH

BIURO INFORMACJI KREDYTOWEJ S.A.

Ocena ryzyka nie ogranicza się do kryteriów ekonomicznych

Zadania, jakie przypadają w udziale instytucjom finansowym w związku z realizacją celów ESG, mają dwójaki charakter. To za pośrednictwem banków finansowanie sfery gospodarki realnej ma wspierać w pierwszej kolejności te przedsięwzięcia, których celem jest zrównoważony rozwój. Równoległe aspekty związane z ESG mają stanowić integralny element oceny ryzyka, przeprowadzanej np. w związku z podejmowaniem decyzji kredytowej. Warto podkreślić, że część z tych zadań przypadła na instytucje finansowe już jakiś czas temu. Finansowanie określonych przedsięwzięć w sektorze agro, ale również energetyce czy turystyce praktycznie zawsze wymagało uwzględnienia nie tylko czynników strictly ekonomicznych, jak kondycja finansowa

kredytobiorcy czy posiadane przezeń zabezpieczenia, ale również czynników o charakterze niefinansowym wpływających na efektywność danej działalności, ze szczególnym uwzględnieniem aspektów pogodowych.

Od banków, stanowiących źródło finansowania gospodarki, regulacje ESG już teraz wymagają więcej aniżeli od innych branż. Instytucje finansowe mają obowiązek analizować w jakim stopniu kredytowane przez nie przedsięwzięcia spełniają kryteria środowiskowe, społeczne i zarządcze oraz jaki jest ich poziom dojrzałości strategicznego zarządzania obszarem ESG. Dane o zaawansowaniu w osiągnięciach w zrównoważonym rozwoju kredytowanych przedsiębiorstw są niezbędne m.in. do obliczenia GAR (Green Asset Ratio) i BTAR (Banking Book Taxonomy Alignment Ratio) – kluczowych w kontekście

zobowiązań ujętych w Taksonomii i filarze III ujawnień ostrożnościowych w zakresie ryzyk dotyczących ochrony środowiska, polityki społecznej oraz ładu korporacyjnego i innych wskaźników zgodnie z wymaganiami rozporządzenia UE.

W poszukiwaniu standardu międzysektorowego

Rzecz w tym, iż kryteria do oceny tychże miały charakter niejednolity, w poszczególnych bankach brakowało wspólnego standardu międzysektorowego, który ujednoliciłby zarówno same dane, jak i zakres przetwarzania w procesie kredytowym, a w konsekwencji również raportowania. W konsekwencji każda próba przełożenia kryteriów niefinansowych na decyzję kredytową lub warunki udzielonego finansowania mogła generować większe od oszacowanego ryzyko dla kredytodawcy, zaś przesyłając sprawozdania do odpowiednich organów trudno było ocenić, czy dostarczane informacje są wystarczające dla spełnienia wymogów określonych w prawie.

Tymczasem przed środowiskiem gospodarczym pojawiają się nowe, nieznane dotychczas wyzwania. Wchodzące w życie wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące raportowania niefinansowego w zakresie kwestii ESG zobowiązują podmioty gospodarcze, by te rzetelnie ujawniały dane odnośnie m.in. emisji CO₂ w ramach całego łańcucha wartości czy wpływu ryzyk klimatycznych na realizowany model biznesowy, co do tej pory przeprowadzały tylko nieliczne przedsiębiorstwa. Tymczasem nieumiejętność zmierzenia danych ESG, nierzetelne raportowanie tych danych lub, co gorsza, odstępianie od sprawozdawczości może mieć fatalne konsekwencje, łącznie z wykluczeniem z łańcucha wartości nawet dobrze prosperujących podmiotów. Warto podkreślić, iż liczba spółek obowiązanych do ujawniania danych niefinansowych będzie sukcesywnie rosła: obecnie obowiązujące regulacje objęły blisko 200 podmiotów funkcjonujących na polskim rynku, w kolejnych latach obowiązki sprawozdawcze dotyczyć będą kolejnych spółek notowanych na giełdzie oraz dużych spółek prywatnych spełniających co najmniej dwa z trzech zdefiniowanych kryteriów raportowych.

Efekt współpracy z sektorem bankowym – Platforma ESG BIK

Istotnym wsparciem dla realizacji niełatwych zadań w zakresie sprawozdawczości niefinansowej jest Platforma ESG BIK, stworzona właśnie przy Biurze Informacji Kredytowej. Jej koncepcja zrodziła się w BIK w dialogu ze Związkiem Banków Polskich oraz bankami na co dzień korzystającymi z usług BIK choćby dla celów oceny zdolności kredytowej czy przeciwdziałania fraudom. Owo współdziałanie z praktykami rynku finansowego oraz ich izbą gospodarczą wniosło cenny wkład w wypracowanie modelu funkcjonowania nowego, unikalnego na skalę krajową narzędzia, dostępnego zarówno dla sektora bankowego, jak i podmiotów korzystających z finansowania. Platforma ESG BIK wprowadzi standard wymiany i raportowania danych, co znacząco ułatwi bankom realizację obowiązków regulacyjnych, jak również monitoro-

wanie i zebranie w jednym miejscu wskaźników dotyczących charakterystyki portfela banków w aspekcie zrównoważonego rozwoju.

Wszystko to ułatwi przygotowanie instytucji finansowych do obowiązków, jakie nakładają na nie obecne i nadchodzące przepisy związane z realizacją wytycznych odnośnie ESG. To z kolei znacząco ułatwi pracę zarówno bankom, jak i pozyskującym finansowanie firmom, nie tylko tym stawiającym na ekologiczne rozwiązania. Dostęp instytucji finansowych do wiedzy dotyczącej szczegółów działalności, w tym o proekologicznych działaniach przedsiębiorstw, będzie najlepszą podstawą do podejmowania decyzji o udostępnianiu kapitału w pierwszej kolejności na bardziej zielone inicjatywy, przyznając ekologicznym rozwiązaniom dodatkowe preferencje. Pod tym względem funkcjonowanie Platformy ESG BIK wpisuje się w realizację celów wyznaczonych przez europejskie i krajowe regulacje odnośnie zrównoważonego rozwoju.

Nowe narzędzie nie tylko dla banków

Współczesna gospodarka w coraz większym stopniu bazuje na danych, a ich przepływ ma nie mniejsze znaczenie od transferów środków pieniężnych. Kryterium w największym stopniu decydującym o wartości danych jest ich aktualność, nie inaczej jest w przypadku informacji o charakterze niefinansowym, które będą przecież mieć przełożenie na finansowanie zarówno poszczególnych podmiotów, jak i całych segmentów rynku. Dlatego w zamyśle BIK rozwój Platformy ESG ma przebiegać ustawicznie, a jego podstawą będzie sukcesywne włączanie firm planujących korzystanie ze wsparcia instytucji finansowych. Na samym początku narzędzie to umożliwi zgromadzenie w jednym miejscu wspomnianych 200 największych przedsiębiorstw zobowiązanych do raportowania niefinansowego zgodnie z regulacjami NFRD (Non-Financial Reporting Directive), wraz z wejściem w życie kolejnych przepisów liczba tych podmiotów ulegać będzie sukcesywnemu poszerzaniu, obejmując również sektor MŚP.

Zdajemy sobie sprawę, że wraz z poszerzaniem zakresu podmiotów obowiązanych do systemu niezbędne stanie się uwzględnienie ich specyfiki, w myśl zasady proporcjonalności. To zaś oznaczać będzie potrzebę sukcesywnej adaptacji standardu raportowania do wielkości firm, które zostaną objęte wymogami →

Fot. Deemerwha studio/stock.adobe.com

w zakresie ESG. Równocześnie, dzięki standaryzacji, dane zamieszczane na Platformie ESG BIK będą spełniały surowe wymogi jakościowe. Banki będą mogły pozyskiwać informacje o poszczególnych podmiotach i deponować je na platformie, co umożliwi wymianę z innymi przedstawicielami sektora, a firmom ułatwi i skróci proces uzyskania dostępu do finansowania. Miarą sukcesu przedsięwzięcia będzie upowszechnienie wykorzystania Platformy; już dziś dostrzegane jest szerokie zainteresowanie sektora bankowego wypracowywanym wspólnie rozwiązaniem, czego przejawem jest systematyczna współpraca przedstawicieli największych banków z BIK w ramach nadawania Platformie BIK ESG docelowego kształtu funkcjonalnego, a także bardzo duże zainteresowanie banków Platformą oraz udział w dyskusjach na temat jej rozwoju.

Cel: standaryzacja

Jednym z kluczowych zadań, związanych z budową sektorowego rozwiązania dla usprawnienia gromadzenia informacji niefinansowych, było wypracowanie standardowego zakresu zbieranych danych, który z jednej strony odzwierciedlałby wymogi regulacyjne, z drugiej zaś umożliwił uwzględnienie różnorodności działających na rynku podmiotów i segmentów gospodarki.

Już na podstawie obecnie pozyskanych danych widać istotne różnice pomiędzy standardami ich ujawnienia, nawet pomiędzy samymi instytucjami finansowymi, a to nie koniec wyzwań. Jak już wspomnieliśmy, uczestnikami tego narzędzia będą nie tylko same banki, ale i korzystające z ich finansowania podmioty gospodarcze, które będą mogły zarządzać informacjami na ich temat. Standaryzacja danych umożliwi im takie działanie, bez uszczerbku dla kompletności i wiarygodności zgromadzonych informacji, chodzi również o to, by uniknąć powtarzania się standardów raportowania dla różnych instytucji i kilkukrotnego raportowania tych samych danych na potrzeby różnych banków. Problem ten znany jest doskonale bankowcom, którzy nierzadko muszą przekazywać te same informacje w różnych układach i formatach w ramach obowiązkowej sprawozdawczości dla poszczególnych instytucji nadzorczych.

Dlatego w procesie tworzenia naszego narzędzia, jak również jego sukcesywnego rozwoju i udoskonalania, korzystamy ze wsparcia uznanych ośrodków badawczych i doradców mających największe doświadczenie w zakresie ESG w Polsce. Partnerem w projekcie rozwoju Platformy ESG BIK jest Zespół do spraw Zrównoważonego Rozwoju w firmie konsultingowej Deloitte. Nasza współpraca oparta jest na zasadach synergii, co pozwala łączyć dogłębną wiedzę BIK odnośnie analizy danych i oceny ryzyka z kompetencjami Deloitte w zakresie zrównoważonych praktyk biznesowych i usług doradczych, które na poziomie legislacyjnym UE mają przełożenie na merytorykę i jakość docelowego rozwiązania. Stanowią również gwarancję, że zakres gromadzonych danych będzie odpowiadał przyjętym w tym obszarze regulacjom. •